

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr. če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 34.

V kritičnih dneh.

Na Dunaju, 8. avgusta.

Navadno miruje v poletnih mesecih vse politično življenje. Letos pa je drugače. Letos se prav v poletnih mesecih vrše pogajanja največjega pomena za vso državo, pogajanja, katera obračajo nase najsplošnejšo pozornost.

Povod in namen vseh pogajanj je, doseči modus za obnovev nagodbe z Ogersko. Nagodba je jedini smoter, kateri ima vlada pred očmi in kateri hoče doseči, veljaj karkoli.

Vlada je to že na različne načine poskušala. Najprej je skušala omogočiti redno funkcioniranje parlamenta, da obnovi nagodbo ustavnim, to je parlamentarnim potom. Dotična pogajanja so se razbila. Načelniki nemških klubov so vladne ponudbe odklonili in vlada je bila primorana, iskati drug način obnovev nagodbe.

Naprosila je skupnega finančnega ministra gospoda Kallaya, da poskusi izposlovati privoljenje ogerske vlade, da se nagodba ali za nekaj časa ali pa kar za več let provizorno podaljša. Kallay je posredoval v Pešti, porabil je ves svoj upliv, a opravil ni ničesar. Ogerska vlada se je izrekla proti vsakemu provizoriju, zajedno pa — na veliko žalost nemških obstrukcijonistov — izjavila, da jej je vse jedno, na kakšen način je sestavljen avstrijski parlament, ker jej je samo na tem, da obnovi nagodbo s centralnim parlamentom, naj je bil izvoljen karkoli.

V soboto so se začela na Dunaju direktna pogajanja mej avstrijsko in mej ogersko vlado in to, da so se teh posvetovanj udeležili razen Thuna in Banffyja, Kaizla in Lukaesa tudi drugi veleuplivni faktorji, je obudilo v političnih krogih domnevanje, da je podlaga teh pogajanj dosti širša, nego je bila podlaga predidnjih posvetovanj.

O tej podlagi posvetovanj so listi priobčili najrazličnejše kombinacije. Vsaka izmed njih je mogoča, vsaka je verjetna. Listi so zatrjevali, da pri teh pogajanjih ne gre več samo za to, da se reši vprašanje, privoli-li ogerska vlada v nov, s pomočjo § 14. uveljavljen nagodben provizorij, ampak da gre tudi za

to, kaj naj se zgodi v Cislitvanski, ako ne bo mogoče pomagati si s § 14., da gre za to, ali naj se premeni volilni red za državni zbor in kako naj se premeni.

O tej stvari razpravljajo listi zdaj že več dni, ali nam se zdi, da so se vsi ti listi prenačili, da kriza sploh še ni dospela do viška, in da gre pri sedanjih pogajanjih mej cislitvansko in mej ogersko vlado še vedno jedino-le za to, da bi se uveljavil nov nagodbeni provizorij, v Cislitvanski s § 14., na Ogerskem pa rednim parlamentarnim potom.

Ogerska vlada odklanja nov nagodbeni provizorij na podlagi § 14., ker nasprotuje to jasnemu besedilu ogerskega osnovnega zakona, in ker je ministerski predsednik baron Banffy že pred več meseci v ogerskem parlamentu slovesno izjavil, da v podaljšanje nagodbenega provizorija na noben način ne privoli in ima torej vezane roke.

Šele od izida sedanjih posvetovanj je odvisno, bo li Thunova vlada mislila na premembo volilnega reda za državni zbor, od njih je odvisno, bo-li sploh imela priliko, misliti na take stvari.

Ako se doseže mej avstrijsko in mej ogersko vlado porazumljenje glede modusa uveljavljanja novega nagodbenega provizorija, pojdeti Thun in Banffy poročat cesarju v Ischl, ako pa se ne doseže porazumljenje, potem ne preostaje drugega, kakor da odloči cesar.

Govori se, da bi v tem drugem slučaju nastala ministerska kriza, bodisi na Dunaju ali pa v Pešti. Ako bi cesar odločil v Banffyjevem smislu, odstopil bi morda Thun — nekateri listi že javljajo, da bi mu sledilo ministerstvo Schönborn-Lobkovic — vsekakor pa bi prememba ustave postala neizogibna. Ako pa bi cesar odločil v Thunovem smislu, kar se najbrž zgodi, potem bi odstopil Banffy, mogoče da le formalno, da bi mogla vlada-joča ogerska stranka ga rešiti dane besede, da ne privoli v nagodbeni provizorij s § 14., mogoče pa tudi da definitivno in da pride na Ogerskem na krmilo vlada, katera se bo odločno zavzela za nagodbeni provizorij, evetvalno tudi proti madjarski liberalni stranki.

Takšen je — po verodostojnih informacijah — danes položaj. Mogoče da bo že jutri drugačen, da pride že jutri vprašanje o reviziji ustave ali vsaj o premembi volilnega reda za državni zbor na dnevni red. Danes še nismo tako daleč, dasi je položaj jako kritičen.

V Ljubljani, 8. avgusta.

Nova pogajanja? „Hlasy z Podripska“ javljajo, da so imeli češki poslanci v zadnjih dneh zopet pogajanja s Thunom radi jezikovnega vprašanja. Čehi so baje mnogo prijenjali, zato hoče ministerski predsednik zopet poklicati Nemce na pogajanja. Imenovani list pravi, da je sprava sedaj mogoča. — Kak drug list pa o teh pogajanjih ne ve ničesar poročati, zato treba dvomiti, da bi se bila res vršila.

Knez bolgarski v Črni gori. Knez Ferdinand je došel včeraj v Bar, kjer ga je sprejel črnogorski prestolonaslednik Danilo, ter ga spremil na Cetinje. Protislovanski listi se penijo vsled tega ter pisarijo o intrigah Bolgarije in Črne gore ter dokazujejo, da se dela na razpor Rusije in Avstro-Ogerske. Zlasti zagrizeno piše dunajska „Reichswehr“.

Macedonski kongres se je vršil včeraj. Zbovalci so sprejeli spomenico, katera se dopošlje vsem velevladim in ki zahteva, da se izvrši že pred grško-turško vojno predloženi reformski načrt, ki priznava Macedonijo za avtonomno pokrajino pod suvereniteto sultana in pod krščanskim guvernerjem, kateremu je prideljena narodna zbornica in domača milica. Posameznosti s kongresa še niso znane.

Proti kandidaturi princa Jurija se je začela v zadnjem času na Kreti huda agitacija, ki je vzbudila na grškem dvoru ogorčenje. Nekateri krečanski odličnjaki se potezajo namreč za izvolitev kakega domačina generalnim guvernerjem, ker upajo, da bi bila Kreta tako samostojnejša in neodvisnejša. Krečanom pa je tudi znana velika zanikernost grške notranje uprave in grške vojske. To agitacijo netijo seveda Angleži in Turki, a dvomiti je, ali bodo imeli proti mogočnemu ruskemu vplivu kaj vspeha.

LISTEK.

Ljolječka.

Spisal Fedor Sologub.

I.

V Ljolječkini otroški sobi je bilo vse svetlo, lepo in veselo. Ljolječkin radostni glas je razveseljeval mamá. Saj Ljolječka je res dražestno dete. Nihče nima takega otroka, ga ni imel in ga nikdar ne bode imel. Serafima Aleksandrovna, Ljolječkina mamá, je o tem uverjena. Ljolječkine oči so črne in velike, lica rdeča, ustna so kakor navlaš za poljubljanje in smeh ustvarjena. Toda vse to ni Serafimi Aleksandrovni na Ljolječki najbolj ugajalo.

Ljolječka je skoraj vedno sama pri mamá. Zato jo veseli vsak njen gibljaj. Kolika slast je držati Ljolječko na kolenih ter jo ljubkovati, čutiti v naročji malo dekletce, katero je kakor ptiček živo in veselo!

V resnici je Serafima Aleksandrovna samo v otroški sobi vesela. Poleg moža jej je mrzlo. Morda zato, ker ljubi sam tako vse mrzlo: mrzlo vodo, mrzel zrak. On je vedno svež, leden, s hladnim nasmehom; in koder gre mimo, je čutiti, kakor da brizgajo mrzli vodni curki po zraku.

Sergeja Modjestoviča in Serafime Aleksandrovne Nesletjeve ni združila niti ljubezen, niti preraču-

njenje. Poročila sta se, ker je tako običaj. Mlad mož petintridesetih let in mlado dekle šestindvajsetih let. Oba sta spadala v isti družabni krog in oba dobro odgojena, sta se sešla, baš ko se je njemu bilo treba oženiti in je bil tudi za njo čas, da si voli moža. Serafimi Aleksandrovni se je celo zdelo, da je v svojega ženina zaljubljen; in to jo je zabavalo. On je bil eleganten in okreten, izraz v njegovih pametnih sivih očeh je bil vedno duhovit; kakor ženin je izpolnjeval svoje dolžnosti vedno s hvalevredno nežnostjo.

Sergej Modjestovič se ni čutil zaljubljenega, bil ni vesel, temveč le zadovoljen, kakor sploh vedno v svojem jednoličnem, zmernem življenju.

Nevesta je bila čedno — sicer ne preveč — veliko, temnooko in črnolaso dekle, ki se je vedlo nekoliko boječe, a jako taktno. Ni mu bilo sicer veliko do dote, vendar ga je veselilo vedeti, da njegova zaročenka ni brez nje. Imel je imenitne zveze; tudi ona je imela uplivne sorodnike. O priliki mu morda to koristi. Vedno korektni in taktni Nesletjev se sicer ni pomikal v svoji službi tako hitro naprej, da bi bil vreden zavidanja, vendar tudi ne tako počasi, da bi zavidal druge.

Ko sta se poročila, ni dal Sergej Modjestovič svoji soprogi očitno nikdar povoda, da bi ga mogla česa dolžiti. Pozneje pa, ko je bila Serafima Aleksan-

drovna blagoslovljena, je sklenil Sergej Modjestovič na tihem in mimogredé lahka razmerja. Serafima Aleksandrovna je izvedela to, in v svoje začudenje se ni čutila posebno užaljene. Pričakovala je dete z nekim nemirnim čutom, ki je navdajal vse njeno bitje.

Rodilo se je dekletce. Serafimo Aleksandrovno je odlejal povsem zavzemala skrb za malo hčerko. Početkom je govorila z veseljem možu o posameznostih iz Ljoljinega življenja. Toda kmalu je opazila, da to Sergeja Modjestoviča ne zanima, marveč da jo posluša le iz navade, ker neče biti negalanten in neljubezniv. In Serafima Aleksandrovna se mu je začela odmikati. Ljubila je dekletce z ono neutešeno strastjo, katera sili druge žene, ki so se v izboru svoje usode zmotile, da varajo svoje soproge z vsakim mladim človekom...

V Ljolječkini otroški sobi je bilo svetlo in veselo...

„Mamica, ali se igrave skrivati?“ je klicala Ljolječka.

Njeni ljubki nespretnosti v govorjenju se je morala Serafima Aleksandrovna nežno in ginjeno smeјati.

Ljolječka je tekala sem in tja, cepetala po preprogi s svojimi malimi, debelimi nožicami ter se skrila za zastore svoje posteljice.

Špansko ameriška vojna. V soboto se je v Madridu odločilo, ali se vojna nadaljuje ali završi. Španski ministerski svet je imel sejo, v kateri je predložil zunanji minister odgovor na ameriške pogoje. Ministerski predsednik Sagasta je odgovor izročil kraljevi, da ga počiše. Kakšen je ta odgovor še ni znano; splošno pa sodijo, da ugoden. Seveda Španija ni sprejela brezpogojno vseh ameriških zahtev. Ministerstvo se zlasti upira, da bi odstopilo Portorico. Toda Amerikanci so zasedli že večji del tega prelapega otoka in ga ne vrnejo več. Amerikanci se polasčajo brez boja in odpora največjih mest in krajev, v Guayami in Pomi pa so bili sprejeti kar z odprtimi rokami. V Guayami je sprejel ameriškega generala občinski svet z županom na čelu in župan je v svojem nagovoru povdarjal svoje veliko veselje, da je „tudi Portoriku napočila ura svobode“. Amerikanci puste povsod municipalne uprave ter se ne dotaknejo tujega imetka. Zato pa so si pridobili simpatije povsod.

Amerika v Vzhodni Aziji. S pridobitvijo sandviških otokov si je ustanovila Amerika šele pred kratkim prvo trgovsko in mornarsko etapo v Velikem oceanu na poti v Vzhodno Azijo. Nadaljni velik korak napravi Amerika s pridobitvami po sklenjenem miru s Španijo. Sedaj pa si hoče ustvariti še na Samoi v luki Pago-pago važno postajo „za premog“. S tem bodo Združene države upliven faktor v Vzhodni Aziji ter bodo pri eventualnih komplikacijah mej Anglijo in Rusijo izvestno nevaren sosed.

Dopisi.

Iz krškega okraja, 5. avgusta (Okr. učiteljska konferencija, pa nemški napisi v Krškem.) Okrajna učiteljska konferenca, ki se je v Krškem vršila dne 30. julija, je imela prav slovesno lice. Ob pol 9. uri je bila slovesna sv. maša, katero je daroval domači g. župnik ob asistenci še dveh drugih gg. duhovnikov in pri kateri je pelo učiteljstvo. Sv. maše se je udeležil poleg drugega odličnega občinstva tudi c. kr. okrajni glavar g. baron Schönberger. Orgljal je boštanski nadučitelj, g. Račič ter se izkazal izbornega organista. Tudi petje je bilo dobro. Posebno pohvaliti moram sopranistino gđ. Ernestino Rekarjevo, učiteljico iz St. Rupert, ki je s svojim zvonkim in ljubkim glasom kar očarala vse poslušalce s solo-spevom, Nedvedovim „Ave Maria!“ Po maši je v krasno odlični risalni sobi krške meščanske šole najprej c. kr. okrajni šolski nadzornik Andrej Šestogovoric konferencijo ter se spominjal Nj. Veličanstva cesarja Franca Jožefa I., proseč prisotnega c. kr. okrajnega glavarja, naj o tej svečani priliki pošlje do presvetlega cesarja izraz neomajne udanosti učiteljstva krškega okraja. C. kr. okrajni glavar Schönberger je najprej v slovenskem, potem v nemškem jeziku unemal učiteljstvo k izpolnjevanju, dolžnostij ter stavil v tem obziru v vzgled cesarja samega. Na to je nadučitelj Ravnikar iz Mokronoga izustil slavnostni govor, a učiteljstvo je zapelo ces. pesem „Bog ohrani“. Takoj potem so c. kr. okr. glavar, navzočni meščanski učitelji in domača duhovnika zapustili sobo, ter se je pričela vršiti točka za točko dnevnega reda. O tem ne bomo pisali obširneje, ker stvar spada v strokoven

„Kukú, mamica!“ je klicala s smejočim glasom ter gledala s svojimi črnimi, lokavimi očmi izza zastorov.

„Kje je moje dete?“ je vprašala mama ter se delala, kakor da ne vidi Ljolječke, iskajoča jo.

In Ljolječka se je glasno zasmejala v svojem skrivališču... Potem se je sklonila še bolj naprej, in mama jo je prišla za mali rameni, kakor da jo je prav sedaj zagledala ter vzkliknila veselo: „Ah, tu je moja Ljolječka!“

Deklica se je dolgo in zvonko smejala, naslonila svojo glavo na mamino koleno ter skakala v objemu maminih belih rok. Veselo so se svetile mamine črne oči.

„Sedaj se pa skrij ti, mamica“, je dejala Ljolječka, katero je smeh utrudil. In mama se je šla skrivati. Ljolječka se je obrnila proč, kakor da ne gleda tja, skrivoma pa je pazila kam pojde mamica. Mama se je skrila za omaro ter zaklicala:

„Kukú, dete moje!“

Ljolječka je tekala po sobi ter delala prav tako kakor poprej mama; gledala je po vseh kotih, dasi je dobro vedela kje stoji mama.

„Kje pa je moja mamica? Tukaj ne in tukaj ne“, je dejala ter tekla v drug kot.

Mama je naslonila glavo na steno ter stala, sapo zadržaje, z razkuštranimi lasmi. Blažen, nemiren nasmeh je švigal preko njenih rdečih ust.

(Dalje prih.)

list. Le to omenim, da je 5. točka, t. j. „Cesar Franc Jožef I. in ribičev sin“ (praktična obravnava z učenci III. razreda krške ljudske šole) odpadla zaradi nedostajanja časa. V stalni odbor pa so bili izvoljeni sledeči gospodje: za jednorazrednice: Fran Škalj, učitelj v Trzinu; — za dvorazrednice: Janko Leban, nadučitelj na Trebelnem; — za trirazrednice: Aleksander Lunaček, nadučitelj v St. Rupertu; — za štirirazrednice: Jernej Ravnikar, nadučitelj v Mokronogu. Po konferenciji — ob 2. uri popoldne — smo se zbrali k skupnemu banketu pri g. Gregorčiču, kateremu v priznanje moram povedati, da nam je postregel res izborni in cenó. Navzočna sta bila tudi c. kr. okr. glavar in c. kr. okrajni šolski nadzornik. Da navdušenih napitnic ni nedostajalo, umeje se samo ob sebi. Okrajni glavar sam je učiteljstvu napil v slovenskem jeziku. Predno končam ta dopis, moram vendar še omeniti nečesa, kar je na vsako rodoljubno srce delalo silno neprijeten vtisek, in to so nepotrebni nemški napisi, ki ti v Krškem na vseh krajih in oglih bodejo v oko. Krčanje! iznebite se skoro teh nebodijih treba ter pokažite tudi v tem obziru svoje slovensko lice! — Dixi!

Iz Radeč pri Zidanem mostu, 6. avgusta. Prejeli smo naslednja dva dopisa: I. „Da se resnica prav spozna; treba je čuti dva zvona.“ Ta stari in resnični pregovor napotil me je, da sem napisal sledeče vrstice v odgovor gg. dopisnikom iz našega trga v št. 176. Vašega cenjenega lista. Očividno je, da omenjeni dopis nima drugega namena, nego delati reklamo za nemškutarsko gasilno društvo ter smešiti in blatiti naše res zaslužene moze. Gg. dopisniki, ki so brezdomno vsi člani gasilnega društva, jadicujejo, da ni mej tržani in občani pravega zanimanja za tukajšnje gasilno društvo ter končno vprašujejo: „Kje tiči temu vzrok?“ Odgovor je kaj lahek. Gospoda, ste li res tako pozabljivi, da se več ne spominjate, s kako energijo in s kakimi sredstvi ste za časa zadnjih volitev v načelstvu delovali proti slovenskemu poveljstvu, katero je bilo pri društvu pod prejšnjim vodstvom že upeljano? Se li ne spominjate, s kako brezobzirnostjo ste nastopali proti vsakemu, ki je deloval na to, da se društvo preosnuje na narodni podlagi? In zakaj ste delali vse to? Ne li zato, da ste vstregli nekaterim germančkom, ki so pa v kljub temu, da se norčujejo iz vsega, kar je slovensko, vendar-le na slovenskih tleh vzrastli? In ko ste vzpričo strastne agitacije končno res dosegli svoj namen ter postavili društvo v brastovo seno, ste li tedaj pričakovali, da o-tane pri društvu v taci razmerah še kdo izmed narodnjakov, ki bi hotel biti tarča, v kojoj bi letele pušice nemškutarskega preziranja in izživanja? Glejte, to so vzroki, zaradi katerih vam mora nasprotovati vsak narodnjak. Postavite društvo na slovensko podlago, odstranite nemška ter preskrbite slovenska pravila in slovensko poveljstvo, potem boste šele opravičeni zahtevati od narodnjakov, da vas podpirajo. Ker bode gotovo v dopisu prizadeti gospod preponosen, da bi odgovarjal na jednake osebne napade izza plota, torej naj mi bo dovoljeno, končno še nekoliko besedij v njegovo obrambo. Skrajna podlost je, očitati zaspanost človeku, ki ima največ zaslug, da so se pri nas ustanovila društva, kakor so: „Bralno društvo“, „Posojilnica“ in druga; človeku, ki se pokaže, kjer se mu priložnost ponudi, vedno vrlega narodnjaka, ki ima, kratko rečeno, več zaslug za probujo narodne zavesti v našem trgu in okolici nego vsi radeški „purgarji“. Kar se tiče zadnje želje dopisnikov, prisojam vsekakor vodstvu „Slov. bralnega društva“ toliko narodnega ponosa, da se ne bo dalo zapeljati vabljivim besedam ter ne bo prirejalo veselje v družbi z „Gasilnim društvom“, kakoršno je. — Narodnjak. — II. „Slov. Narod“ prinesel je v 176. številki dopis iz Radeč. Dopisnik biča v njem slabe razmere v Radečah in ugiba, kaj bi bilo temu vzrok, da so v Radečah tako slabi odnošaji. Požarna bramba se graja, bralno društvo se hvali. Mi pa v toliko pripomnimo: Z ozirom na čisto nemški značaj požarne brambe, ki bolj nazaduje, kakor napreduje, je tista graja prepohlevna. Glede bralnega društva, da je začelo isto zadnji čas res nekoliko napredovati, kjer pa ni nikakega jamstva, da bo to tako ostalo, akoravno so v od boru „mlade moči“, kajti če beremo zadnji članek: „Iz Radeč“, lahko spoznamo, da se dopisnik, ki je ud bralnega društva, ne ravna po pesnikovih besedah: „Kdor zaničuje se sam, podlaga je tujčevi peti.“ Gospod dopisnik, ali poznate izrek: „Duobus litigantibus tertius gaudet?“ Ne verujem, da bi ga razumeli, ker se niti bralno društvo, niti požarna bramba ne ukvarja z latinščino, zato pa do volite, da ga vam raztolmačim z naslednjim primerom: Dva tovariša sta osla ukradla. Mej potjo skozi gozd sta se jela prepirati, čegav da bode. Končno privežeta žival za drevo, ter se tepeta. Kar se pritihoči tretji tovariš, osla odveže ter ga ukrade. Kdo ima pa dobiček pri nas v Radečah, če Slovenec Slovenca napada, Slovenca, ki je bil prvi pri osnovanju bralnega društva, ki je marsikatero svotico daroval za tega napredek? Se nedolžne besede „bo že“ ne morete pustiti! Gospod dopisnik, meni se dozdeva, da malo preveč zidate na svojo „mlado“ domišljavost. Vendar vam želim iz dna srca, da bi vaša visoka domišljija pripomogla našim društvom do visoke stopinje, ter da

bi se vam posrečilo predrugačiti usodapolne domače razmere. Pri tem pa vas prijateljski opozarjam, da imejte pri vsem svojem delovanju pred očmi usodo oslovskih tatov, da ne boste sami take usode deležni. Sapienti sat! — B. B. B.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 8. avgusta

— (Odvetniška zbornica kranjska) dovolila je pri sobotni glavni skupščini svojim predsednikom dra. Alfonza Moscheta, podpredsednikom dra. Frana Papeža, komornim pravdnikom dra. Danila Majarona in komornim odbornikom dra. Valentina Krisperja. Ob enem se je vršila volitev v disciplinarni svet ter so bili izbrani: predsednikom dr. Fran Munda, disciplinarnima svetnikoma pa dr. Vilfan in dr. Šusteršič. Sklenilo se je tudi, da, kakor uraduje odvetniška komora graška izključno nemško, uraduj kranjska zbornica v bodoče izključno slovensko. Ta sklep je bil soglasno sprejet. S tem je vendar jedenkrat prišla odvetniška zbornica v slovensko oblast, kamor bi bila že od nekdaj pripadala!

— (Imenovanje.) Poštnim vežbenikom je imenovan absolvirani višjerealec Alb. Schelesnik v Ljubljani.

— (Odmerjenje osebne dohodarine) je, kakor drugod, tako tudi na Kranjskem dalo povod premnogim pritožbam. Vsestransko se očita davčnim oblastvom, da so postopala kruto in svojevolično, a da te pritožbe niso neopravičene kaže rezki ukaz finančnega ministra, kateri ukaz je izšel točno potem, ko se je že začelo z iztirjavanjem za letos odmerjene osebne dohodarine. V ilustriranje postopanja davčnih oblastev pri odmerjenju osebne dohodarine naj navedemo prav klasičen slučaj. Neki gospod je fatiral čistega dokodka 12 000 gld. ter bi moral od njega plačati 357 gld. Njegova napoved je bila natančna in točna, tako da jej finančna uprava ni mogla ničesar ugovarjati. A hotela je na vsak način dotičnega gospoda potisniti v višji dohodninski razred in dosegla je to na jako priprost način. Rekla je, da je po njenih informacijah dotični gospod imel 5 gld., čitaj: pet gld. več dohodkov, kakor je napovedal, ne 12.000, nego 12.005 gld., a kdor ima dohodkov od 12.000 do 13.000 gld., plača o ebne dohodarine 395 gld. Radi teh petih gold, katere je dotični gospod po zadržanju finančne uprave imel več dohodkov, nego je napovedal, mora plačati 38 gld. več davka, kakor bi ga plačal po lastni napovedi. Dotični gospod bo ta znesek prav lahko utrpel, ali postopanje finančne uprave je prav v tem slučaju tako značilno, da se nam je zdelo umestno prijaviti vso stvar kot do nese k poglavju o davčni morali.

— (Trgovsko bolniško in podporno društvo v Ljubljani) imelo je včeraj v dvorani starega strelišča svoj letošnji občni zbor, katerega se je udeležilo nad 80 členov. Otvorilvi zborovanje spominjal se je društveni ravnatelj g. E. Mayer umrlega dolgoletnega člana in tajnika Avgusta Skaberneta, ki si je pridobil velike zasluge za to društvo. Poročilo o delovanju društva v pretečenem letu posnamemo, da je bilo koncem 1897. leta 589 členov in sicer 7 častnih, 39 podpornih, 531 pravih in 12 vajencev. Podporni oddelek društva imel je 4106 gld. 28 kr. dohodkov in 2029 gld. 21 kr. stroškov, torej 2077 gld. 7 kr. prebitka; bolniška blagajna pa je imela 7016 gld. 58 kr. dohodkov in 8090 gld. 18 kr. stroškov, torej 1073 gld. 60 kr. nedostatka, ki se je moral pokriti iz rezervnega zaklada. Poročevalec je omenjal, da zlasti unanji člani stavljajo pogosto neopravičene zahteve, in ker je kontrola pri teh težavnih, namerava ravnateljstvo vzprejem novih unanjih členov znatno omejiti ali pa popolnem opustiti. Društveno premoženje znašalo je koncem lanskega leta 106.486 gld. 83 kr. Poročilo o društvenem delovanju ter računski zaključki bili so soglasno odobreni. Občni zbor dovolil je nadalje trem bolnim, oziroma onemoglim členom po 25 gld. mesečne podpore, dvema členoma po 20 gl. in dvema po 15 gld. mesečne podpore. Pri četrti točki dnevnega reda naznanil je društveni ravnatelj gospod E. Mayer, da je 109 členov vložilo prošnjo, naj bi se v društvu poleg nemškega uvedlo tudi slovensko poslovanje, ter izjavil, da se je ravnateljstvo o tej prošnji posvetovalo in sklenilo, ustreči želji prosilcev. Z ozirom na § 34. društvenih pravil spada rešitev te prošnje v dvokrog ravnateljstva in se torej o nji ne more razpravljati na občnem zboru. Občni zbor je vzel to izjavo brez ugovora na znanje. Računskimi pregledniki bili so zopet izvoljeni gg.: Alojzij Jenič, Alfred Ledenic in Urban Zupanec, na kar je društveni ravnatelj zaključil občni zbor.

— (Tamburaškega kluba „Zvezda“) včerajšnji vrtni koncert pri Frhacu izvršil se v vsestransko zadovoljnost maloštevilnega občinstva. Izvajanje večinoma težkih tamburaških točk je bilo vseskozi jasno in točno. Novi zborovodja, — ki je sam komponist — trudoljubivi in spretni gosp. M. Adamič, kateremu gre vsa zasluga koncertnega večera lepi izid, dodal je vsaki točki še jeden komad. Pevsko društvo „Ljubljana“ je na splošno

zabtevanje točke naznanjenega vsporeda podvojilo ter zelo zaslužen zahvalo. Obisk je bil kakor rečeno, slab. Ob nadaljevanji tako mrzlega zanimanja bi se moral še jedino obstoječi tamburaški klub raziti. Točne in dobre postrežbe Ferlinčeve restavracije treba pohvalno omeniti, posebej pa bodi zahvaljen gospod Ferlinč za brezplačno prepustitev kegljišča.

— (Skupna pevaka vaja) za častni večer o priliki shoda slovenskih županov bode v četrtek dne 11. t. m. točno ob 1/9. uri v sobi pevskega društva „Slavec“ v „Narodnem domu“, na kar gospode pevce opozarjamo.

— (Naglo umrl) je včeraj popoldne bivši hišni posestnik na Sv. Petra cesti št. 7 Anton Avbelj.

— (Poskušeni samomor) Zasebnikova soproga gospa Jera T. v Gledaliških ulicah št. 5 si je danes ponoči prerezala vrat in se tako težko ranila, da so jo morali takoj odpeljati v deželno bolnico. Gospa Jera T. je umobolna in je šele v soboto prišla iz opazovalnice domov.

— (Ogenj v dimniku) Včeraj dopoldne vžgale so se saje v dimniku meščanske vojašnice v Cerkvenih ulicah. Došla požarna bramba je ogenj takoj pogasila. Škode ni bilo nobene.

— (Nezgod.) Dvanajstletni deček Franc Petrič z Gumnišč pripeljal je v soboto popoldne voz tramov v Streljske ulice. Pri skladenju padel je tram na njega in ga je na nogi in roki hudo poškodoval.

— (Zdravstveno stanje v Ljubljani) Tedenski izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine ljubljanske do 24. od 30. julija kaže, da je bilo novorojencev 23 (= 34.15 ‰) mrtvorojenec 1, umrlih 23 (= 34.15 ‰), mej njimi jih je umrlo za jetiko 8, za vnetjem sopilnih organov 2, vsled nezgode 1, za različnimi boleznimi 12. Mej njimi je bilo tujcev 7 (= 30.4 ‰), iz zavodov 11 (= 47.8 ‰).

— (V Kranju) snuje se pevsko društvo. Osnovni shod bode dne 10. t. m. zvečer ob 9. uri v prostorih bralnega društva in se k istemu vsi pevci in prijatelji petja vabijo.

— (Cesarska slavnost) V proslavo petdesetletnega vladanja Njegovega Velikanstva cesarja Franca Jožefa I. priredi županstvo v Krškem v zvezi z vsemi društvi dne 27. in 28. avgusta t. l. cesarsko slavnost. Vzpored: I. Na večer 27. avgusta ob 8. uri zvečer bakljada, razsvetljava mesta, prižiganje kresov. II. Dne 28. avgusta ob 1/2.11. uri dopoldne maša na prostem pred bolnico in odkritje cesarjevega kipa z govorom. III. Izročitev vodnjakov in gasilnega stolpa v porabo. IV. Popoldne ob 4. uri koncert s slavnostnim govorom. V. Ob 8. uri zvečer sijajen ples v prostorih bralnega društva. Pri celi slavnosti sodeluje popolna vojaška godba pešpolka št. 57. Natančni programi posameznih točk razglasili se bodo kasneje.

— (Samomor.) Jakob Žnidar, iz Kamna v Bohinju doma, večletni dacar, sedaj brez posla in zaslužka, se je vsled pomanjkanja dne 4. avg. na skednju domače hiše obesil. Gosp. župnik Simen Ažman je nesrečnega cerkveno pokopal, za kar mu gre topla zahvala, ker je naravno, da bodo odslej vsacega samomorileca tako pokopali, ne samo tistih za katere se potegne klerikalna zlahta.

— („Celjsko pevsko društvo“ v zvezi s „Slovenskim pevskim društvom v Ptuj“) hotelo je o priliki blagoslovljenja svoje zastave dne 14. avgusta t. l. v proslavo 50letnega vladanja cesarja Frana Josipa, prirediti veličasten spreved s cesarjevo podobo na čelu ter z godbo, igrano avstrijsko himno, po mestu celjskem. Mislili smo, da bodo Celjani vsaj ob tej priliki toliko lojalni ter nam spreved po Celji dovolili. Toda, kar se vsakemu drugemu dovoli, naj bode že protivladna demonstracija, ali pa navadna veselica nemških socialstov, se nam Slovincem gotovo zabrani, dasiravno v blagu in krvi plačujemo vse državne, kakor tudi mestne davke in doklade, kot vsak drugi. Slavni mestni urad je pa v svoji neskončni modrosti navzlic temu sklenil javni nastop prepo- vedati, seveda z izgovorom, da bi bil javni mir in red v nevarnosti. Morda se boji, da bi gotovi prusofili in nemškutarika sodrga, ki se le za „Veliko Nemčijo“ navdušuje in pri vsaki priliki svoje simpatije izraža za svoje bratce onkraj črnozlatih kolov, niti cesarjeve podobe ne spoštovala in uprizorila Bog ve kak škandal. Saj isti prusofili niso zamudili rezobesiti črnih zastav, celo mestni urad razobesil je črno zastavo, koncerte odpovedati, prirejati „Todesfeier“ itd. v znamenje svoje velike žalosti, da je Bismarck umrl. Ako bi Slovenci s podobo avstrijskega cesarja po „pruskem“ mestu celjskem korakali, gotovo bi se zidovje jelo podirati in „Velika Nemčija“ bila bi v smrtni nevarnosti. Če nemškutarika sodrga po dnevi kakor o zelo pozni uri po noči razgraja in po mestu „Wacht am Rhein“ tuli, tako, da se mora vsak pošten Nемеc zgražati nad mestnimi stražniki, ki na povelje — kali? tako skrbno red in mir vzdržujejo, da občinstvo niti po noči nima miru za uivanje blagodej- nega spanja; takrat je seveda vse v redu. Toda tudi naša pohlevnost je pri kraji. Dosegli bomo, doseči moramo, da bomo i mi v mestu celjskem smeli javno nastopiti, saj vendar živimo v ustavni državi, kjer so nam iste pravice zajamčene kakor

našim nasprotnikom. Sedaj ne odjenjamo in če moramo iti do cesarja samega. Če imajo Nemci drugod, kjer so v veliko večji manjšini, pravico javnega nastopa, pa bi jo mi ne imeli, ko nas je v Celju skoro polovica, okolica pa je popolnoma slovenska. Bodemo videli!

— (Nesreča.) Dne 5. t. m. šel je Miha Vorina, posestnik iz Senožet pri Rimskih Toplicah, iz semja v Loki in vodil je svojo kravo. Pri Zidanem mostu se je jela krava plašiti in je vrgla Vorina na tla. Padel je tako nesrečno pod mimo vozeči, težko obložen voz, da so mu šla kolesa čez trebuh in je jedno uro potem vsled te poškodbe umrl.

* (Roparji na železnici.) Na osebni vlak, ki vozi od Feldkircha proti Inomostu sta stopila pred tremi dnevi ponoči dva moža v II. razred. Moj potjo sta prosila sprevodnika, naj ju pusti v I. razred. Sprevodnik ju je peljal tja ter jima prinesel dodatne karte. Takrat pa je ustrelil jeden mož na sprevodnika, a ga le malo zadel. Sprevodnik je zaprl naglo vrata kupéja ter potegnil za rešilno vrvico. Vlak se je ustavil, toda lopova sta že ušla. Sprevodniki so ju lovili ter končno tudi ujeli. Lopova sta hotela bržčas postreliti potovalce I. razreda in jih oropati.

* (Na kolesu iz Aten v Pariz.) Gospod A. pl. Gödrich je zapustil 23. julija ob polu 7. uri zvečer s kolesom Atene ter se vozil preko Elassone, Monastira, Prilipa, Skoplja, Belega grada, Mohača in Stol. Belega grada na Dunaj, kamor je došel v soboto popoldne. Progo Atene-Dunaj, ki je 1800 klm. dolga, je torej prevozil v 14 dneh. V treh dneh hoče biti že v Parizu. Gödrich se je peljal preko grško turškega bojišča, preko albanskih prelazov ter moral tudi preko Albanije. Na Dunaju je pripovedoval, da je v Atenah že nad 5000 kolesarjev in kolesaric.

Darila.

Družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani so od 15. julija do 5. avgusta poslali: Slavna „Kmetška posojilnica ljubljanske okolice“ v Ljubljani 40 gld. — Slavna „Narodna tiskarna“ v Ljubljani 50 gld. — Moška podružnica v Mariboru po g. prof. Bl. Mateku 102 gld. 95. kr.; darovali so: po 10 gld. gospodje: dr. J. Glančnik, odvetnik; volitev pok. prof. Muršeca. — Po 5 gld. gospodje: Bobinc, stolni župnik; dr. Ferk, zdravnik; Hribovšek, kanonik; Orožen, stolni prost. Po 2 gld. gospodje: Jerovšek, prof.; Kavčič, prof.; dr. Križanič, kanonik; dr. Medved, prof.; dr. Mlakar, kanonik; dr. Pajek, kanonik; dr. Tertnik, prof.; Žitek, prof. Po 1 gld. gospodje: Bahovec, poštni oficijal; Belč, potovalni učitelj; dr. Bezjak, prof.; Čizek, kaplan; Divjak, uradnik; Dolenc, trgovec; dr. Dominkuš, odvetnik; dr. Firbas, notar; Frangeš, gostilničar; Holuša, železniški uradnik; Hribernik, spirital; Josek, uradnik; Košan, prof.; Koželj, lekarski pomočnik; Kregar, založnik po- hištva; Lenart, uradnik; Maciger, prof.; Bl. Matek, prof.; dr. M. Matek, prof.; Miklosich, učitelj; Mih. Nerat, nadučitelj; Miroslav Nerat, avskultant; Paulič, poštni kontrolor; Peče, poštni uradnik; Perko, železniški uradnik; Pokorn, prof.; dr. Radaj, notar; Rakovec, železniški uradnik; Rapce, posestnik; Rusy, uradnik; Schiffer, poštni oficijal; Schreiner, ravnatelj; Simon, uradnik; Stanič, uradnik; Tajek, vojaški kaplan; dr. Terč, zdravnik; dr. Voušek, deželni svetnik; Zidanšek, prof. Po 1 krono gos- podje: Cizel, učitelj; Fistravec, učitelj; Košenina, poštni uradnik. (Konec prih.)

Uredništvu našega lista so poslali: Za družbo sv. Cirila in Metoda: Na- mestu venca na krsto prezgodaj umrlemu rodoljubu g. Avgustu Skabernetu sta poklonili rodbina g. dr. Storoja v Ljubljani 10 kron in rodbina Fr. Trčkovca v Ljubljani 6 kron. — Na izletu Vrhniških tamburašev v Podlipu pri Vrhniku je na- bral g. Franc Kete, učitelj v Ljubljani 22 kron. — Skupaj 38 kron. — Živeli rodoljubni darovalci in darovalke in njih nasledniki!

Telefonična in brzojavna poročila.

Dunaj 8. avgusta. Ogerski ministerski predsednik baron Banffy in finančni minister Lukacs sta imela včeraj daljša posvetovanja z grofom Goluchowskim in drom. Kaizlom ter sta še včeraj odpotovala v Budimpešto. Tudi ta pogajanja niso imela nika- cega uspeha, a zatrjuje se, da jim še ni konec, nego da se bodo v drugi polovici teko- čega meseca še nadaljevala.

Dunaj 8. avgusta. Pri postaji Gmünd na Franc-Jozefovi železnici sta trčila osebni vlak in brzovlak. Sedem oseb je bilo ne- varno ranjenih, 21 pa lahko ranjenih. Kriv je strojevodja poštne vlaka ker je prehitro vo- zil in se ni menil za svarilne signale.

Monakov 8. avgusta. Znani pisatelj Jurij Ebers je umrl.

Petrograd 8. avgusta. Blizu Simfero- pola so razbojniki naskočili grajščino kneginje

Hunkalov. Kneginjo in dve njeni dami so za- davili in poropali mnogo denarja in dragoce- nosti.

Rim 8. avgusta. Danes zvečer izide en- ciklika o dogodbah zadnjih mesecev v Italiji. Politični krogi so nanjo silno radovedni, ker je od nje odvisno nadalnje razmerje mej Va- tikanom in Kvirinalom.

Hamburg 8. avgusta. Rodbina Bismarck zapusti v kratkem Friedrichsruhe. Herbert Bis- marck pojde s svojo ženo na Avstrijsko.

Madrid 8. avgusta. Španska je vsprejela ameriške mirovne pogoje.

Dr. Ivan Tavčar in zadeva Rovška proti Jerkiču.

Da se dožene v tej zadevi, ki jo je privlekla sedaj goriška „Soča“ s prav tako veliko slastjo, kakor neotesanostjo na dan, prava in čista resnica, pojasniti jo hočem podpisani, ki sem vodil to za- devo za gospoda Rovška — kot koncipijent gospoda dr. Ivana Tavčarja — od nje prvega začetka pa do konca.

V nedeljo dne 8. majnika t. l. dopoldne — povdarjam izrecno, da mojega gospoda šefa takrat niti ni bilo v Ljubljani — prišel je v našo pisarno vrli tukajšnji narodnjak gospod Rovšek.

Razložil mi je svoje težave, pokazal mi tudi impertinentno pismo nasprotnikovo, v katerem pač o kolegialiteti ni bilo niti duba niti sluha, in me prosil hitre pravniške pomoči.

Takoj sem spisal vlogo na c. kr. okrožno so- dišče v Gorici, — kar se ume pri meni samo ob sebi — v slovenskem jeziku; zahteval sem ž njo, da naj se uvede proti nasprotniku uvodna pre- iskava in zasežejo vsa corpora delicti.

Da bi se izvršila ta zasega tem hitreje, odpo- slal sem ob enem na c. kr. okrožno sodišče v Go- rici v istem smislu sestavljeno brzojavko.

Vedel sem pa iz lastne skušnje, na naši c. kr. brzojavni uradi kaj radi pačijo slovanske brzojavke. Brzojavil sem zato, hoteč da vsak način va- rovati energično interese našega klijenta, sodišču v nemškem jeziku.

Brzojavka došla je sodišču res nepopačena, in preiskovalni sodnik stopil je takoj v akcijo.

Še danes menim, da nisem ravnal napačno; prepričal sem se ravno v zadevi Rovšek Ca Jerkič iz nova, da slovenska brzojavka žal ne doseže, če je količjak nenavadnejših besedij v nji, nobenega praktičnega uspeha, ker dojde adresatu tako popa- čena, da je ni moči umeti.

Dne 9. majnika t. l. namreč brzojavil nam je gospod Rovšek iz Gorice slovenski, brzojavka pa je bila tako popačena, da je niti gospod šef niti jaz nisva mogla — raztolmačiti in to, ko bi smeli vender vsaj tukaj, v Ljubljani pričakovati pravičnega znanja slovenščine od c. kr. brzojavnih uradnikov.

Razven te brzojavke pa ni najti v cellem sod- nem aktu, kar je spisov podpisanih od mojega go- spoda šefa nobene nemške črkice. Brzojavko pa pod- pisal sem, kakor rečeno, jaz s šefovim imenom.

Resnici na ljubo omenjam glede gospoda Rov- šeka tudi še to, da on že od vsega začetka ni za- hteval pri pogajanjih radi izvansodne poravnave ni- koli več nego 200 gld. odškodnine, ne pa kakor sedaj „Soča“ nesramno zavija 500 gld.; in nazadnje zadovoljil se je celo z zneskom 100 gld., kar — tudi po mojem mnenji — ni pretirana visoka od- škodnina.

Naglašam končno, da podajam pričujočo iz- javo popolnoma prostovoljno, ker še nikoli nisem pustil, da bi se valila, če zadeva o odgovornost mene, na koga drugega krivda.

V Ljubljani, 8. avgusta 1898.

Dr. Božidar Vodušek.

Narodno-gospodarske stvari.

Prvi splošni zbor slovenskih posojilničarjev. (Dalje.)

Na dnevnem redu je bilo: 1. praznovanje ce- sarskega jubileja (poročevalca gg. Rupnik in Stem- berger), 2. načelo slovenskih posojilnic (poročevalc g. Bezljaj), 3. organizacija slovenskega posojilništva (poročevalc g. Ulčakar), 4. strokovno izobraževanje slovenskih posojilničarjev (poročevalc g. Peče). Sprejele so se sledeče resolucije:

I. Sprejeta resolucija o stvari praznovanja ce- sarskega jubileja: a) Ustanovi se v ta spomin do- brodelna zaloga, kateri naj doprinašajo slovenske in istersko-hrvatske posojilnice in hranilnice po svoji moči. b) Ta zaloga porabi se v korist slo- venskega posojilništva, osobito slovenske posojil- niške literature. c) Da se to izvede, pooblašča se „Zveza slovenskih posojilnic“ v Celju, ki bo spre- jemala v to svrhu dole nove, jih priobčevala in izkazovala v javnih listih slovenskih ter nalagala pri „Centralni posojilnici“. d) Vse posojilnice in hranilnice doprinašajo v podporo „Naše straže“ 2% svojega letnega dobička. (Predlog g. Stem- bergerja.) (Konec prih.)

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Andreja Hrasta posestvo v Zatičini (po Tereziji Hrast izdražbano za 3502 gld., 1301 gld. in 1947 gld.) zaradi neizpolnenih dražbenih pogojev potom licitacije, dne 11. avgusta v Zatičini.

Zemljišča vlož. št. 39, 163, 181, 169 in 173 kat. občine Bistrica, cenjena 2348 gld., dne 12. avgusta v Mokronogu.

Neže Grivic posestvo vl. št. 375 kat. obč. Moselj, cenjeno 132 gld. 77 kr., dne 17. avgusta v Kočevju.

Franceta Čada zemljišča v Dovskem, cenjena 2090 gld., dne 20. avgusta na Brdu.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 4. avgusta: Alojzij Gregorin, paznikov sin, 14 mesecev, Hrenove ulice št. 13. jetika.

Dne 5. avgusta: Alojz Bergles, delavčev sin, 1 leto, Karlovska cesta št. 12., vnetje sap. — Scholastika Kos, uršulinka, 27 let, Kongresni trg št. 17. jetika.

V deželni bolnici:

Dne 3. avgusta: Marija Heinricher, šivilja, 79 let, kap.

V otroški bolnici:

Dne 6. avgusta: Jožef Šimnovc, črevljarski sin, 5 mes. črevesni katar.

Tržne cene v Ljubljani

dné 6. avgusta 1898.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, htl.	9	Špeh, povojen, kgr. .	70
Rž, " " " " " " " "	7	Surovo maslo, " " "	80
Ječmen, " " " " " " " "	6 50	Jajce, jedno " " " "	25
Oves, " " " " " " " "	8 50	Mleko, liter " " " "	10
Ajda, " " " " " " " "	10 20	Goveje meso, kgr. .	64
Proso, " " " " " " " "	8	Telečje " " " "	58
Koruza, " " " " " " " "	6 20	Svinjsko " " " "	68
Krompir, " " " " " " " "	2 80	Koštunovo " " " "	34
Leča, " " " " " " " "	12	Pišanec " " " "	40
Grah, " " " " " " " "	12	Golob " " " "	20
Fizol, " " " " " " " "	11	Seno, 100 kilo " " "	1 90
Maslo, " kgr. " " " "	1	Slama, " " " "	1 70
Mast, " " " " " " " "	71	Drva trda, 4 metr. .	6 60
Špeh, frišen, " " " " "	66	" mehka, 4 " " "	5

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306.2 m.

Augst	Čas opa-zovanja	Stanje baro-metra v mm.	Tempera-tura v °C	Vetrovi	Nebo	Pada-vina v mil. v 24 urah
6.	9. zvečer	738.0	19.7	sl. sever	jasno	
7.	7. zjutraj	738.0	15.1	sl. vzhod	jasno	0.0
"	2. popol.	736.5	27.5	sl. jzah.	jasno	
"	9. zvečer	735.8	21.7	sl. jzah.	jasno	
8.	7. zjutraj	734.9	16.5	sl. svzh.	megla	0.0
"	2. popol.	733.3	28.8	p.m. jzah.	jasno	

Srednja temperatura sobote in nedelje 19.8° in 21.4°, za 0.3° in 2.0° nad normalom.

Dunajska borza

dne 8. avgusta 1898.

Skupni državni dolg v notah	101	gld. 70	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	"	60
Avstrijska zlata renta	121	"	65
Avstrijska krona renta 4%	101	"	25
Ogerska zlata renta 4%	120	"	75
Ogerska krona renta 4%	98	"	70
Avstro-ogerske bančne delnice	906	"	—
Kreditne delnice	362	"	75
London vista	120	"	05
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	"	80
20 mark	11	"	75
20 frankov	9	"	53
Italijanski bankovci	44	"	30
C. kr. cekini	5	"	63

Stanovanje

s štirimi sobami v II. nadstropju v Šubičevih ulicah št. 3 se odda s 1. novembrom.

Vpraša se pri F. Supančiču, Rimska cesta št. 16. (1191—2)

V Igriških ulicah št. 8 v Ljubljani

odda se s 1. novembrom 1898 (1190—2)

več pritličnih prostorov

event. odda se takoj do sedaj ravno tam opravljana

lončarija z vso pripravo v zakup.

Usojam si naznaniti slavnemu občinstvu, da sem zapričel

v Trstu (637—15)

trgovino za komisijonalno in špedicijsko poslovanje.

Naročila, in sicer mala v pošiljkih po 5 kg po pošti in od 30 kg naprej po železnici, izvrševal bom točno in ceno.

Razpošiljal bom razen kolonijalnega blaga tudi druge na trg spadajoče stvari, kakor: sadje, zele, javo, ribe i. dr. Pečal se bom s razprodavanjem domačih pridelkov, s prijetnim blagom v svoji skladišča, dajal na ista naplačila in posređeval dotično prodajo na korist lastnika.

Trgoval bom tudi z vinom ra debelo.

Sprejemem zastopstva trdnih — za konkurenco sposobnih — trdk in polagam za to kavejjo.

Nadeja se, da se me sorojaki domislijo, ostajam z odličnim spoštovanjem udani

Ernest Pegan v ulici S. Francesco št. 6.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dné 1. junija 1898. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga čez Trbiž
Ob 12. uri 5 m. po noči osebni vlak v Trbiž, Beljak Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Aussee, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd; čez Klein-Reifling v Linc, Budejevice, Plzenj, Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd, Lenc - Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzenj, Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 15 min. zvečer osebni vlak v Lesce-Bled. Poleg tega vsako nedeljo in praznik ob 5. uri 39 m. popoldne v Lesce-Bled. — **Proga v Novo mesto in v Kočevje.** Mešani vlaki: Ob 6. uri 15 m. zjutraj, ob 12. uri 55 m. popoldne, ob 6. uri 30 m. zvečer. — **Prihod v Ljubljano j. k. Proga iz Trbiža.** Ob 5. uri 46 m. zjutraj osebni vlak z Dunaja via Amstetten, iz Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Aussee, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 7. uri 55 min. zjutraj osebni vlak iz Lesce-Bleda. — Ob 11. uri 17 m. dopoldne osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Geneve Curiha, Bregenca, Inomosta, Zella ob jezeru, Lend-Gasteina Ljubna, Celovca, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer osebni vlak z Dunaja, Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Linca, Ljubna, Beljaka, Celovca Pontabla. Poleg tega vsako nedeljo in praznik ob 9. uri 55 m. vlak iz Lesce-Bleda. — **Proga iz Novega mesta in iz Kočevja.** Mešani vlaki: Ob 8. uri 19 m. zjutraj, ob 2. uri 32 m. popoldne in ob 8. uri 35 m. zvečer. — **Odhod iz Ljubljane d. k. v Kamnik.** Ob 1. uri 23 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. in ob 10. uri 25 min. zvečer, poslednji vlak samo ob nedeljah in praznikih. — **Prihod v Ljubljano d. k. iz Kamnika.** Ob 6. uri 56 m. zjutraj, ob 11. uri 8 m. popoldne, ob 6. uri 10 m. in ob 9. uri 55 min. zvečer, poslednji vlak samo ob nedeljah in praznikih. (1044—28)

Pisar

vešč slovenskega in nemškega jezika, išče službe.

Ponudbe vzprejema iz prijaznosti upravnistvo „Slov. Naroda“. (1181—3)

Izučen kurjač

vzprejme se (1182—4)

v tovarno za lep (lim) v Ljubljani.

Tužnim srcem javljamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je naš preljubljeni soprog, oziroma oče, brat in strijc, gospod

Avgust Skabernè

trgovec, posestnik, svetnik trgovinske zbornice in tajnik trgovskega društva

danes, dné 6. avgusta, ob 1/4. uri popoldne, v 45. letu svoje starosti, previden s tolažili za umirajoče, v Rožni gorici pri Ljubljani po dolgi in mučni bolezni mirno v Gospodu zaspal.

Truplo predragega rajnega prepeljalo se bode iz hiše žalosti v Ljubljani, Mestni trg št. 10, v ponedeljek, dné 8. avgusta, ob 6. uri popoldne k sv. Krištofu v lastno rakev.

Sv. maša zadušnica brala se bode v soboto, dné 13. t. m., v stolni cerkvi ob 8. uri zjutraj.

Dragi rajniki bodi priporočen v blag spomin!

V Ljubljani, dné 6. avgusta 1898.

(1201)

Adela Skabernè roj. Schrey pl. Redlwerth, soproga. — Avgust in Milan, sinova. — Josipina Liszka roj. Skabernè, finančnega svetnika soproga, Marija Rozina roj. Skabernè, sodnijskega pristava vdova in posestnica, sestr. — Vsi nečaki in nečakinje.

Ravnateljstvo trgovskega bolniškega in podpornega društva v Ljubljani naznanja tužno vest, da je Vsemogočni izvolil k sebi poklicati dolgoletnega pravega člana in društvenega tajnika

Avgusta Skabernèta

trgovca, svetnika trgovske in obrtne zbornice, odbornika mestne hranilnice in hišnega posestnika v Ljubljani

ki je včeraj ob 1/4. uri popoldne, po dolgi in mučni bolezni, previden s sv. zakramenti za umirajoče, v 45. letu svoje starosti prominul v boljše življenje.

Sprevod pokojnika k večnemu počitku bode v ponedeljek, dné 8. avgusta, ob šestih popoldne iz hiše žalosti, Mestni trg št. 10. Pokojnika priporočamo prijaznemu spominu vseh p. n. članov ter vseh prijateljev in znancev.

Naj v miru počiva!

V Ljubljani, dné 7. avgusta 1898.

(1200)

Emerih Mayer
društveni ravnatelj.

Ivan Mejač
tajnikov namestnik.

Mestna hranilnica ljubljanska naznanja ožaloščena tužno vest, da je večletni zaslužni član njenega upravnega odbora, velečenjeni gospod

Avgust Skabernè

trgovec, trgovske in obrtniške zbornice svetnik, hišni posestnik itd.

dné 6. avgusta 1898 ob 1/4. uri popoldne izdihnil svojo blago dušo. Pogreb bode v ponedeljek, dné 8. avgusta t. l., ob 6. uri popoldne.

Bodi blagemu pokojniku zemljica lahka!

V Ljubljani, dné 7. avgusta 1898.

(1202)

Preselitev gostilne.

Slavnemu občinstvu in p. n. gostom uljudno naznanjam, da sem danes preselil svojo

gostilno „Prešernov hram“

iz Trubarjevih ulic

v lastno hišo, Rožne ulice št. 29.

Točil bodem dobra pristna vina in izvrstno pivo, ter postregel z ukusnimi gorkimi in mrzlimi jedili.

P. n. gostom je na razpolago hladen vrt.

Zahvaljujoč se za dosedanje naklonjenost p. n. gostom se priporočam tudi nadalje v obilen obisk. — Velespoštovanjem

A. Ravnikar.